Ang Kasaysayan ng Paglikha

(Genesis 1-2:3)

Nang pasimula ay nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa; ang lupa ay walang hugis o anyo. Dilim ang bumabalot sa kalaliman at kumikilos ang Espiritu ng Diyos sa ibabaw ng tubig. Sinabi ng Diyos: "Magkaroon ng liwanag!" At nagkaroon nga ng liwanag. Nasiyahan ang Diyos nang ito'y mamasdan. Inihiwalay niya ang liwanag at ang dilim. Ang liwanag ay tinawag niyang Araw, at ang dilim naman ay tinawag na Gabi. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang unang araw.

Sinabi ng Diyos: "Magkaroon ng kalawakang maghahati sa tubig upang ito'y magkahiwalay!" At nangyari ito. Ginawa ng Diyos na pumagitan ang kalawakan sa tubig na nasa itaas at sa tubig na nasa ibaba. Langit ang itinawag niya sa kalawakan. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang ikalawang araw.

Sinabi ng Diyos: "Magsama-sama sa isang dako ang tubig sa ibaba ng langit upang lumitaw ang lupa." At ito nga ang nangyari. Tinawag niyang Lupa ang tuyong bahagi at Dagat naman ang nagsama-samang tubig. Nasiyahan siya nang ito'y mamasdan. Pagkatapos, sinabi ng Diyos na magkaroon sa lupa ng lahat ng uri ng tumutubong halamang nagkakabinhi at mga punong namumunga. At nangyari ito. Tumubo nga sa lupa ang iba't-ibang uri ng mga halaman. Nasiyahan siya nang ito'y mamasdan. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang ikatlong araw.

Sinabi ng Diyos: "Magkaroon ng mga ilaw sa langit upang mabukod ang araw sa gabi. Ito ang magiging batayan sa bilang ng mga araw, taon at panahon. Mula sa langit, ang mga ito'y magbibigay ng liwanag sa daigdig." At gayon nga ang nangyari. Nilikha ng Diyos ang dalawang malalaking ilaw: ang Araw, upang magbigay liwanag sa maghapon, at ang Buwan, naman kung gabi. Nilikha rin niya ang mga bituin. Nasiyahan ang Diyos nang ito'y kanyang mamasdan. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang ikaapat na araw.

Sinabi ng Diyos: "Magkaroon sa tubig ng maraming bagay na may buhay." Nilikha ng Diyos ang mga dambuhala sa dagat, at lahat ng bagay na nabubuhay sa tubig. Nilikha din ng Diyos ang lahat ng uri ng ibon sa himpapawid. Nasiyahan ang Diyos nang ito'y mamasdan. Pinagpala niya ang mga ito. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang ikalimang araw.

Sinabi ng Diyos: "Magkaroon ng lahat ng uri ng hayop sa lupa—maaamo, maiilap, malalaki at maliliit." At gayon nga ang nangyari. Ginawa nga niya ang lahat ng ito, at siya ay nasiyahan ng ito'y kanyang minasdan.
Pagkatapos, sinabi ng Diyos: "Ngayon, likhain natin ang tao". Nilalang nga ng Diyos ang tao. Sila'y kanyang nilalang na isang lalaki at isang babae, at sila'y pinagpala niya. Sinabi niya, "Magpakarami kayo at punuin ninyo ng inyong mga anak ang buong daigdig, at kayo ang mamahala nito. Binibigyan ko kayo ng kapangyarihan sa mga isda sa tubig, sa mga ibon sa himpapawid, at sa lahat ng mga hayop na nasa ibabaw ng lupa. Ibinibigay ko rin sa inyo mga bungangkahoy bilang pagkain ninyo. At ito nga ang nangyari. Pinagmasdan ng Diyos ang lahat niyang ginawa, at lubos siyang nasiyahan. Lumipas ang gabi, at sumapit ang umaga—iyon ang ikaanim na araw.

Nilikha nga ng Diyos ang langit at ang lupa at ang lahat ng bagay na naroroon. Tinapos niyang likhain ang lahat ng ito sa loob ng anim na araw, at siya'y nagpahinga sa ikapitong araw. Pinagpala niya ang ikapitong araw at itinuring itong banal. Ganito ang pagkalikha sa langit at sa lupa na nagbigay kasiyahan sa Diyos.
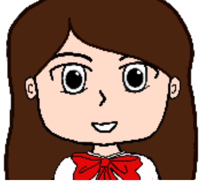
Kahanga-hanga talaga ang Diyos! Kahanga-hanga ang lahat ng Kanyang nilikha. Lahat ng Kanyang nilikha ay nakapag-bigay kasiyahan sa Kanya. Ganyan din ba ang iyong nararamdaman sa tuwing nakikita mo ang mga ito?